

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968439424/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

dem var fornemmelig Hr. van Gehlmuyden, der vare misfornøiede med, at David Baxter blev indbudet med, da de meente, at han ved sin ubesindige Eftergiveness havde givet Anledning til det Uheld, der Aftenen i Forveien var indtruffet. Imidlertid skjulte de endnu, saalænge Franklin var tilstede, denne deres Misfornøielse.

Den lille Robert fik sin Plads ved Siden af Franklin selv, ved Franklins anden Side sad John Bridle, ligoverfor sad Hr. van Gehlmuyden og noget længere borte Hr. Greenwood. Laura derimod var ikke tilstede; thi dette havde Greenwood, der endnu var noget vred over hendes Opførsel den forrige Aften, strengt forbudt hende.

Neppe havde Selskabet taget Plads, og neppe var der fremsagt en kort Bordbøn, som det dengang var Skik paa disse Steder, før Franklin igjen reiste sig og tog sit Glas, som Bridle allerede havde fyldt. »Før vi begynde vort Maaltid,« sagde han, idet han henvendte sig til Hr. van Gehlmuyden, »ville vi Alle takke Gud, der har holdt sin Haand over Deres lille Slægtning og afvendt Døden fra hans Hoved, og dernæst ville vi tømme vore Glas paa hans fremtidige Sundhed og Held.« Efter disse Ord klinkede han med van Gehlmuyden og med Robert Fulton, og de fleste af de Andre fulgte hans Exempel.

Denne Gang blev den selskabelige Harmonie ikke afbrudt ved nogen Misklang, dersom man ikke vil regne et Par Udladelser dertil, der let kunde have fremkaldt en Strid mellem Franklin og Greenwood.

Det var Greenwoods Sædvane, at han, selv naar han spiste ved et fremmed Bord, lod sig opvarte af den lille Negerdreng. Da Franklin saae dette, kun-